

Rolf Jakobsen

KOKS

Besnelo je u koksarama
I palili smo tada peći s bukom,
Uz munju i grmljavinu, jutrima, u podne i uveče,
A na ulicama je škripao točak sa zarđalim osovinama,
Kloparale su neizmerno glasno konjske kočije.
Oseća se miris gasa sa šporeta i masna hrana u Kristijaniji.
I koks.

Bilo je to u vreme pare. Tokom tih belih bogojavljenjskih molitava nebu
Između garavih oluka i dimnjaka i cepanica, ja sam bio dete. U njihovim senkama
Našao sam prvo cveće: Koks
U ulici Teatergaten.

KOBALT

Boje su mlađe sestre reči. Ne mogu da postanu vojnici.
Tajno sam ih dugo voleo.
Trebalo da ostanete kod kuće i da podignete zavese
Sa vaših svakodnevnih soba, sa kuhinje i alkove.

Mlada *karmin* mi je veoma bliska, a i smeđa *sijena*
Ali još više zamišljena *kobalt* s dalekim očima i nevinim, neosvojenim pogledom.

Idemo u rosu.
Noćno nebo i južno more
Su njene stvari
Kao i ukrasni venac oko čela:
Kasiopejini biseri.
Idemo u rosu za kasnih večeri.

Ali te druge!
Sretnite ih jednog juskog jutra u četiri sata,
Kada Vam pohrle u susret
U Vašu jutarnju kupku i zelenu penu *Badedasa-a*.
Pa se onda možete sunčati sa njima na brežuljcima.
Koju biste želeli da imate?

PAVANA

Pavana, taj naročiti paunovski ples
Koji infantina Izabela plesaše
S don Huanom Fernandezom od Kastilje
Poslednje noći pre nego što je smrt posetila zamak
Bleda kao leš i posvuda opipana hladnim prstima
Bizarnim koracima kao da su svi već mrtvi
Taj isti ples koji je kraljica Španije plesala
Srca teškog od straha i napola skamenjenog
Od teškog brokata, pompe i etikecije
Ešarpa teška poput leša preko srca,
Ma, da li je to isti taj ples koji more pleše
S oblacima tamo napolju, je l' to ta nema
Prigušena igra sa paunovskim repovima oblaka
I prekinutog koraka mora u teškom brokату
Na pustom nebeskom luku – tako pleše more
Na gluhu muziku u rasipničkom plesu s oblacima.

Rolf Jakobsen (Rolf Jacobsen, 1907 -), pesnik međunarodne reputacije, zahvaljujući međusobnim prevodima sa američkim pesnicima, R. Bly-em i R. Greenwaldom. Okrenut je tzv. «običnim» stvarima. Dela: **Zemlja i gvožđe** (Jord og jaern), 1933, **Gužva** (Vrimmel), 1937, **Ekspresni voz** (Fjerntog), 1951. Pominje užurbane vozove, kancelarijske prozore, trkačke automobile, pa ga svrstavaju među futuriste, ali «njegove simpatije ipak nisu na strani mašina»...